

Gyenes József

ÖSTÖRTÉNETÜNK/ŐSÍRÁSUNK TANULÓINAK/TANITÓINAK**A hun-magyar rovás/írás kozmikus periódusos rendszere -
magyarságtudatunk erősítésének hatékony eszköze****Mottó:**

A finnugorizmus dogmája barbár nomád népként mutat be bennünket Európának. Tetteikkel harcoljunk ellene: táltos őseink írásának azonnali használatba vételével!

Bevezetés

Az ősi, „jobbról-balra” hun-magyar írást 1000 évvel ezelőtt Magyarországon I. István király rendeletére „pogány írásnak” bélyegezve betiltották. Használatát szigorúan büntették és a felbecsülhetetlen értékű írásos emlékeket tűzzel-vassal írtották... Minden bizonnyal ez lett a sorsa az írni-olvasni tanítás céljára készített tanító tábláknak is. Rögtön idekívánkozik a megjegyzés, hogy csak azt lehetett betiltani, ami létezett, tehát a Kárpát-medencébe visszatérő őseink nem voltak műveletlen barbárok, hanem írástudó nép voltak már akkor, amikor Európa nagy részében még általános volt az analfabétizmus.

A kozmikus, periódusos betűrendszer rekonstruálásának feltételei

Ősi írásjegyeink számára ezeréves rabságot jelentett a latin ABC-betűrend fajtaidegen, szűk tömlőce. Rend helyett rendezetlenséget, kozmosz helyett káoszt, a cselekvésre készség szabad energiája helyett a tehetetlenség növekvő entrópiáját jelentette, és a jegycsaládok végzetes szétszakadását eredményezte. **(1. táblázat).**

Mostanra azonban elérkezett a szabadulás ideje, mert - Wass Albert szavaival élve - „csillagfordulás történt megint”. Az un. Precessziós Kalendáriumról (2) leolvashatjuk, hogy már vége van a Halak Világhónapjának, a Nagy Napév legsötétebb hónapjának. Újra hajnalodik, elkezdődött a Vízöntő Világhónap ígéretes 2160 éves ciklusa, a Világosság és Igazság új világkorszaka, midőn a rejtett titkokra fény derül és a hamisság lelepleződik... Szól a kakas már!

Elképzelhető, hogy őseink agyagtáblákat vagy palatáblákat használtak oktatás céljára, melyek hasonlítottak a mostanában felfedezett „Somogyi rovástartáblához” (3). Ezek egyikén szerepelhetett

soktítkú nyelvünk, a magyar nyelv valamennyi fontos hangzójának, összesen 41-nek írásjegye, és pedig olyan sorrendben, mely fontos ismeretanyagot, üzeneteket is tartalmaz az írni-olvasni tanulók számára - „rejteki nyelven”. Joggal mondhatjuk tehát, hogy írásunk is soktítkú, miként csodálatos, kristály-tökéletes nyelvünk. Sokan és sokszor próbálták már ezt a sorrendet, betűrendet rekonstruálni, de mindig sikertelenül. Ezért írta Fischer Károly Antal 1889-ben - Telegdyre hivatkozva, hogy „a betűk ősi, eredeti sorrendjét nem ismerhetjük” (4), ez számunkra talán örökre elveszett... Ez eddig valóban lehetetlennek bizonyult, mivel ehhez négy feltétel egyidejű teljesítésére van szükség - a szinkronicitás törvénye szerint. Ezek a feltételek a következők:

1. A Fényt hozó Vízöntő Világhónap beköszöntése, mint kozmikus feltétel.
2. A Tatárlakai Amulett felszínre kerülése a Föld és az Idő mélyéből, mint tárgyi feltétel.
3. Megfelelő természettudományos és humán műveltség a jelek hólisztikus értelmezéséhez, mint emberi feltétel.
4. Képzőerő és intuíció az Amulett „meditációs objektumként” történő kezeléséhez.

Ez utóbbi feltétel tökéletes megértéséhez Hamvas Bélát kell idéznünk, aki az Anthológia Humana c. könyvében a következőket írja erről a majdnem misztikus lelki-szellemi folyamatról a rejtett dolgok „ráérzéses” meglátásáról (5):

*„Az az egészen kevés gondolat, amelytől sohasem válik meg az ember, amely minden időben gondolkodás tárgya, örök és kimeríthetetlen forrás, vezető irányelv: **az meditációs objektum.** Objektuma állandó szemlélődésnek, mindig újból és újból való megrendült csodálkozásnak. Az ember megtanulja százféleképpen alkalmazni. Úgy tudja nézni, esetleg órákhoz, mint a kelet aszkéták mandaláikat.. Mint a misztikusok a világ nagy jelképeit: a csillagot, a kört, vagy a háromszöget. Meditációs objektum a kép, vagy gondolat, amely az emberbe állandóan visszatér, amely mindig új és új alakban, de mindig sajátágosan egyformán*

ugyanaz tud maradni...

Nos, számunkra ilyen meditációs objektum lett a **Tatárlakai Amulett** és vele szoros összefüggésben a hun-székely-magyar írás és rovásírás minden írásjegyével egyenként, periódusaikban, hármas tagoltságukban és a makrokozmoszt tükröző mikrokozmosz teljességükben. Így érzékelhettük az írásjegyek mértani alakzata mögött azok képi és jelképi dimenzióit is, és így tudtuk megérteni „rejteki üzeneteiket”.

A hun-magyar írás hármas tagoltságú, periódusos FDC-rendszerének megszerkesztése

Szent meggyőződésünk, hogy a 7200 éves Tatárlakai Amulett, régészeti nevén a Tatárlakai Agyagkorong, az egyik legfontosabb magyar írástörténeti és őstörténeti lelet (6, 7), melynek sajnálatos sorsa az agyonhallgatás. Pedig erről Országunk, Világnak tudomást kellene szereznie. Számos információt, üzenetet hordoz, melyek közül itt most csak néhányat emelünk ki, elsősorban azokat, melyek segítségével megszerkeszthettük, helyreállíthattuk a magyar írásjegyek eredeti, vagy az eredetét legjobban megközelítő, természetes sorrendjét, sok-információt hordozó rendszerét, az un. **FDC-rendszert** (8).

Szemlélődés közben kérdéseket tettünk fel az Amulettnek, s az válaszolt is nekünk, a mostanáig rejtett igazságra „ráérző” amatőr íráskutatóknak a következőképpen:

- A magyar írásjegyeket írott alakjukban kell szemlélnünk, hiszen a fára rótt alak ennek a fa erezése miatti torzított változata. Ezért lesz a „késsel-íraskor” körből ellipszis, a vízszintesből ferde vonal, ami megnehezíti az írásjegyek helyes értelmezését.
- Írásjegyeink nemcsak mértani alakzatok, hanem sokat mondó képjelek és jelképek is.
- Írásjegyeink természetes sorrendjében az alapbetű minden bizonnyal az „**F**” a Tatárlakai Amulett mértani alakzata, vagyis a kör vízszintes és függőleges átmérőivel, ami őseink hitvilágának megfelelően Nap-szim-bólum.

Ezek után, ahogyan a magyar betűrend első betűjét a helyére tettük - a Tatárlakai Amulett által „sugallt” útbaigazítás alapján -, a többi betű is rátalált „fenntartott helyére” egyfajta **önrendező-déssel**. Nem kellett mást tennünk, csak a latin

ABC-betűrendben szertesztét szórt írásjegyeinket alakí és jelképi tulajdonságaik figyelembe vételével egymás mellé helyeznünk, „periódusokba”, jegycsaládokba sorolnunk. Így kilenc jegycsaládot és ezek helyes elrendezésével három jegy-nemzetiséget sikerült azonosítanunk. Mindegyik nemzetiséghez három jegycsalád tartozik (**2. táblázat**).

Valójában minden magyar írásjegynek, jegycsaládnak és nemzetségnek jelképi értelme, üzenete van számunkra, de itt most csak néhánynak „szavát” ismertetjük, annak bizonyítására, hogy ezek valóban soktitkú „meditációs objektumok” szoros kapcsolatban nyelvünkkel és őstörténetünkkel. Az Égi jegyek közül négyet, az Összekötő jegyek közül ötöt és a Földi jegyek közül szintén ötöt „szó-laltatunk meg” - az egész betűkészletnek mind-össze egyharmadát... („Az egésznek egyharmadát” - nem tehetünk róla, nekünk öregeknek erről fáj-dalmas asszociációval Trianon jut eszünkbe...)

Az FDC-rendszer megszólaltatja az ABC-renddel elnémított írásjegyeinket

F és Ű... Az hun-magyar betűrendszerben az Égi vagy Csillag-jegyek nemzetségének első periódusa a Nap-család, természetesen Nap-szim-bólummal kezdődik, melynek betűjele az „**F**”, a Fény szó első hangzója. Ez azonban nem jelenti azt, hogy őseink „pogány” Nap- és Tűz-imádók voltak, ahogyan ezt ellenségeink tanítják. Jól tudták (s nem hitték!), hogy a Napot, a Holdat s a Csillagokat mind egy Nagy Űr, az Ős-Űr Ura tartja mozgásban, életben örökérvényű kozmikus törvényeivel. Az Ős-Űr Urának betűjele a hosszú „**Ű**” és képjele a galacsinhajtó bogár, az egyiptomiak Szent Szkarabeusza. Erről a tudásról, a meggyőződéses **monoteizmusról** ad félreérthetetlen tájékoztatást a magyar betűrend első két betűje. Ezért fontos ezeket jelképi összetartozásukra való tekintettel egymás mellé helyezni. Így lesz világos és érthető számunkra, hogy írásteremtő őseink a Napot csak teremtett objektumnak tekintették, és ennek tudatosítását már az írás-tanítás legkezdetén is alapvető fontosságúnak minősítették...

Ě... A Nap-család legtalányosabb betűje a két-pontos „Ě”, melynek képjele meglátásunk szerint az üres kör. Magyar Adorjántól tudjuk, hogy őseink a Napot természetes megjelenéséhez híven kerrek aranytükörrel ábrázolták, amit egyben a lélek, a lelkiismeret jelképének is tekintettek. Magyar

Adorján szerint ugyanis „amiként az anyagi tükör a test szépségben tartásához szükséges, ugyanúgy szükséges a lelki tükör, azaz a lelkiismeret a lélek szépségben tartásához” (9). Ez őseink erkölcsstanának, a magyar vallásnak egyik alaptanítása... És ehhez az üzenethez az is hozzátartozik, hogy a hun-magyar írás tanulásakor és tanításakor **nem elég csak írni/róni a betűket**, azokat értelmezni is kell. Ezért az írással párhuzamosan őstörténetet is tanulni/tanítani kell, és pedig mindig olyan szinten, ami megfelel a tanulók életkorának és műveltségének...

Q... Ez a szép magyar betű meglátásunk szerint a Kárpátok koszorújának földrajzi piktogramja, a **Szent Korona Országának, a Történelmi Magyarországának** szimbóluma úgy, ahogyan azt *Bobula Ida* sumirológus megfogalmazta „A mi határunk” c. versében (10):

*Midőn az Úr ez Országot teremté,
Gránit-hegyekből vont köré határt.
Határt, amit el nem mozdíthat senki,
Falat, minek emberkéz nem árt.*

Ez a határ az igazi, és nem az, amit emberkéz rajzolt „piros írónnal”... Ezt tette velünk Trianonban a hálátlan Európa!

A Csillag-nemzetség átfogó üzenete: A Csillagjegyek képelei arról tanúskodnak, hogy írás-teremtő őseink jól ismerték a csillagászatot (asztronómiát), valamint a szorosan hozzátartozó matematikát, kozmológiát és kozmogóniát. Ismerték a Föld mozgás-törvényeit. Tudták, hogy a Föld kering a Nap körül az óramutató járásával ellentétes irányban, és tudomásuk volt arról is, hogy a Földnek saját tengelye és Nap körüli mozgásán kívül van egy harmadik mozgása is, az un. **precessziós mozgás**, vagyis a Föld-tengely kör-körös mozgása az óramutató járásával egyező irányban, ami csak hatalmas időtávlatokban (25920 éves Nagy Napciklusokban) érzékelhető. Elkészítették az un. Precessziós Kalendáriumot, hogy figyelemmel kísérhessék a Világhónapok egymásra-következésének rendjét. Erről is „beszél” a Tatárlakai Amulett képele, a magyar „F” betű, a természetes FDC-rendszer alapbetűje. De nemcsak tudományágokról, hanem foglalkozási ágakról is beszélnek ezek az Égi jegyek. Világos utalás történik ősi foglalkozásokra, így a kerékgyártásra, az

íjgyártásra és közvetve a szíj- és húrgyártásra. Erre vonatkoznak a régi családnevek; Kerékgyártó, Íjjártó, Szíjjártó. A kerékgyártástól elválaszthatatlan a kocsigyártás, régészeti leletek igazolják, hogy őseink voltak a kocsis feltalálói. Minden bizonnyal az íjat is először a szkíta-pártus népek használták.

D... Az Összekötő- vagy Kereszt-jegyek alapbetűje a sumír „Dingír” (Tündér, Angyal) szóból levezethetően. Központi helyet foglal el az FDC-rendszerben, ami arról tanúskodik, hogy őseink vallásában központi helyet kapott a Világanyának, a „Bau-Dug Asan”-nak, vagyis a Nagyboldogasszonynak tisztelete (7). Minden bizonnyal ezért ajánlotta a vezeklő István király Magyarországot a Boldogasszony oltalmába, és ezért kéri ma is a székelyek Csíksomlyón az Ő segítségét.

R-Cs-Z-dZ... A négy Létra-jegy üzenete hasonló a Piramis jegycsalád üzenetéhez, de részletesebb. Fokról-fokra egyre feljebb kell emelkednünk az önismeret és öntökéletesítés „épig-érő lajtorjáján”. Jézus Urunk parancsa így hangzik: *Legyetek tökéletesek!* És ezzel összhangban hirdeti meg a magyar feladatot és egyben küldetést Sinka István „Tűzmadár” c. költeményében: *„Épig-magyarokká kell lennünk!”* A magyar nép Istentől kapott küldetése, hogy példakép legyünk Európa és a Világ számára. Am népünk, nemzetünk csak akkor tudja küldetését teljesíteni, ha végbemegy az egyéneken, a családokban a tökéletesedés folyamata helyes célkitűzéssel és helyes erőfeszítéssel, ahogyan azt a sakják (szkíták?) földjén született Sakjamuni Buddha hirdette a Dharmában (11), és Jézus Urunk, a Pártus Herceg (12) a Hegyi Beszédben.

Az Összekötő-nemzetség átfogó üzenete. Az ideartozó jegycsaládokhoz is kapcsolódnak tudományágak, melyek közül emeljük ki a legfontosabbat, az építészetet. Rendkívül magasfokú mérnöki ismeretekre volt szükség a monumentális piramisok megépítéséhez és ezeknek csillagászatilag tökéletes betájolásához (geodézia). Meg kellett oldani a kőbányászás és megmunkálás, valamint a szállítás és anyagmozgatás (logisztika) rengeteg problémáját. Feltehetően olyan energia-fajtákat és velük működtetett különleges gépeket is

használtak, amelyekről úgyszólván semmit sem tudunk, legfeljebb remélhetjük, hogy a Vízöntő-korszakban olyan régészeti leletek is napvilágra kerülnek, melyek fellebbentik a fátylat ezekről az őstörténeti titkokról is.

C... A nyílvevő hegye a Földi jegyek nemzetségének alapbetűje a Cél szóból levezethetően. Ehhez a nemzetséghez azok az írásjegyek tartoznak, melyekhez írásalkotó táltosaink a nyílvevő hegyét, szárát és végét használták felezéses változataikban is. A Cél-család első betűje arra figyelmeztet, hogy rendkívül fontos földi életünkben a helyes célkitűzés.

Zs... A nyílvevő tollas vége viszont arra figyelmeztet, hogy még ennél is fontosabb a választott jó irány megtartása következetességgel és az eltérítő erővel szembeni éberséggel, hatékony felkészültséggel.

Ty... Ez a hindu szvasztikához (Nap-szimbólum!) hasonlítható írásjegyük a Nyílász-családban központi helyet foglal el (ahogyan az Atya szóban), és arról „beszél”, hogy Hunor és Magor Népeinek Ősatyja *Nimród, a nagy vadász*, kinek Csillagképe is van, az Orion. Fontos támpont ez igaz (!) eredettörténetünk megismeréséhez (7).

M... A Félnyílvevős családban a két háromszög vagy félkörrel rajzolt írásjegyük szintén központi helyet kapott rendszerünkben. Jelképként ugyanis ezen írásjegyük vitathatatlanul az anyát, a Föld-jegyek között a földi édesanyját ábrázolja, kit első kimondott szavunkkal „mamának” szólítunk. De jelképezheti Föld-anyánkat is, illetve pontosabb helymeghatározással MU-anyánkat (13)... Fontos bizonyíték mindez arra nézve, hogy írásteremtő őseink nagy tisztelettel övezték az életet létrehozó-megszülő édesanyját, és pedig nemcsak földi viszonylatban, hanem az egész Univerzumban is. Hiszen a nő- vagy anya-szimbólum háromszorosan is jelen van betűrendszerünkben: az Égi jegyek közt mint „Ny” (anya), az Összekötő jegyek közt mint „D” (Világanya) és a Föld-jegyek közt mint „M” (mama). Ez azt jelenti, hogy az anya a végtelen kozmosz minden régiójában jelen van. Az anya viszont a feltétel nélküli szeretet szimbóluma. Más szavakkal: a Világegyetem fenntartó ereje az önmagát mindig újratereztető és

megsokszorozó Őserő. A szünet nélkül kiáradó Végtelen Szeretet, melynek forrása az Egy Igaz Isten, kinek betűjele a magyar „GY”.

T... Ez a hun-magyar betűrendszer utolsó betűje, az Út, az Út-elágazás képjele és rendszerünkben az eddig megtett „Jó útnak” a végét jelképezi. Jó úton, „magyar úton” - Magor útján jár az, aki fiatal vagy öreg fejjel megtanulja a magyar írásjegyeket, és pedig mind a negyvenkettőt! És ennek az útnak a végéhez, a **magyarbetűs írás sokrétű, alapos megismeréséhez** akkor jut el tanár és tanuló a leggyorsabban, legkönnyebben és legmélyebbre gyökerezően, ha a magyar írásjegyeket alaktani és jelképi tulajdonságaik figyelembe vételével természetes sorrendjükben jegycsaládokba és nemzetségekbe sorolva sajátítja el. Más szavakkal megfogalmazva, ha nem ragaszkodik görcsösen a latin ABC-rend (írásjegyeink számára rendezetlenség!) dogmájához, és ha az írással egyidejűleg őstörténeti alapismeretekre is szert tesz...

A Földi jegyek átfogó üzenete. Ezeknek az írásjegyeknek jelképi értelmezésével szintén kaphatunk táltosi tudományos és erkölcsi tanításokat. A nyílvevős írásjegyek zöme az alkotó és díszítő emberi munka ősidők óta létező mindenütt jelenvalóságát hirdeti a fokos és véső használatától a vízi kerék és az útépités kézi és gépi munkaeszközeinek felhasználásáig... De utalást tartalmaz a magasfokú öntökéletesítés, önfegyelmzés, figyelemösszpontosítás testi síkon történő megvalósítására is az „Íj ösvényén” (14). Minden munkánkat, tevékenységünket teljes odafigyeléssel és azonosulással kell végeznünk (ahogyan a zenbuddhizmus tanítja), és mindig a helyesen megválasztott célok szem előtt tartásával.

Befejezés: F e l h í v á s - cselekvésre

Az egyik sorsdöntő célunk a magyar rovás/írás azonnali gyakorlati alkalmazása kell, hogy legyen! A latin betűk mellett jelenjenek meg a mi betűink is először a névtáblákon, aztán az utca- és helyiség-névtáblákon, majd a középületek homlokzatán! Ha ezt a gyönyörű célt elérjük, megvalósul a nagy magyar szobrász, **Fadrusz János látomása**. Őt idézzük:

„... minden magyar büszkén, fönndobogó szívvel fogja az idegeneknek (Európának s a Világnak!) mutatni a rótt fölírást és magyarázni, hogy őseink évezredek óta ezekkel a betűkkel írtak. És ez a

ROVÁSÍRÁS

miénk volt, mi fönntartottuk és fönntartjuk immár mindörökre a magunkénak, magyarnak!” (15)

Ezért zárjuk e kis tanulmányt a következő felhívással:

Magor Népe! Írjuk ki mindnyájan ajtónkra nevünket őseink őseinek betűivel is!

Legyenek ezek a névtáblák nagy magyar télben picike tüzek!!!

Aki hallja, adja tovább - másik kettőnek!

!H1E1H3V

!+M0A4B

TÁBLÁZATOK

"1041"

I. A-I'					II. J-S					III. Sz-Dzs				
D: cross	E: circle	E': circle	E'': circle	F: circle with cross	M: diamond	N: circle	NY: circle	O: circle	O': circle	U: lightning bolt	U': circle with cross	V: M	Z: horizontal bar	ZS: Y
G: triangle	G': horizontal bar	H: X	I: diagonal bar	I': vertical bar	O: circle	O': circle	P: horizontal bar	R: triangle	S: triangle				DZ: horizontal bar	DZS: Y

1. táblázat. A „Tatárlakai betűsor” ABC-betűrendben, - írásjegyeink számára áttekinthetetlen, megnémítő/bénító kaotikus rendezetlenségben

Megjegyzés: Ez a „betűrend” írásjegyeinket ábrázolja helykihasználás szempontjából praktikus, ám az egyes írásjegyek jegycsaládok, nemzetségek és a rendszer egészének értelmezhetősége szempontjából kaotikus csoportosításban. Jól használható viszont (kezdők számára) „latinról-magyar-

ra”, vagyis latin betűs feliratok, szövegek magyar-betűs átírásához, mivel a latin betűket saját ABC-rendjükben lehet a leggyorsabban megtalálni. Ez a táblázat segít a minden magyartól elvárható első lépés, - neve kiírása - megtételében...

"104101"

+ + A ⊕ III'						EY303A2.II'				+ A S .I'					
U': M	U: X	TY: X	B: X	I: vertical bar	I': vertical bar	Sz: vertical bar	L: triangle	G: triangle	S: triangle	E: circle	E': circle	N: circle	N': circle		
T: vertical bar	H: X	P: horizontal bar	H: diamond	A: triangle	A': triangle	U: lightning bolt	DZ: horizontal bar	Z: horizontal bar	CS: horizontal bar	R: horizontal bar	O: circle	O': circle	O'': circle	P: circle	

2. táblázat A „Tatárlakai betűsor” FDC-betűrendben, - írásjegyeink számára a jól áttekinthető kozmikus, periódusos rendszer „megszólaltató” rendezettségében.

Megjegyzés: Ez a táblázat a Tatárlakai Amulett adta mértani, képi és jelképi útbaigazítások figyelembevételével megszerkesztett kozmikus, periódusos FDC-betűrendszert ábrázolja. Jól használható (kezdők számára) „magyarról-latinra”, azaz magyarbetűs feliratok, szövegek olvasásához, mivel bármely írásjegy könnyen/gyorsan megtalálható az alaktani (morfológiai) tulajdonságai alapján neki megfelelő betűcsoportban/nemzettségben. És kiválóan alkalmas (haladók számára is!) írásjegyeink értelmezésére, jelentéstartalmuk megfejtésére egyenként és jegycsaládok, nemzetiségek szerinti csoportosulásaikban, valamint teljes egészükben.

IRODALOM

- (1) Badiny Jós Ferenc: Káldeától Ister-Gamig I. A sumír őstörténet. Budapest, 1995.
- (2) Baktay Ervin: A csillagfejtés könyve: Asztrológiai világszemlélet. Budapest, 1989.
- (3) Marton Veronika: A Somogyi Rovástábla és a Táltoskövek. Győr, 2001.
- (4) Fischer Károly Antal: A hun-magyar írás és fennmaradt emlékei. Budapest, 1889.
- (5) Hamvas Béla; Anthológia humana. Ötezer év bölcsessége. Budapest, 1947.
- (6) Forrai Sándor: A magyar rovásírás elsajátítása. Budapest, 1995.
- (7) Badiny Jós Ferenc: Igaz történelmünk vezérfonala Árpádig. Budapest, 1996.
- (8) Friedrich Klára - Szakács Gábor: Kárpátmedencei birtoklevelünk a Rovásírás. Budapest, 2002.
- (9) Magyar Adorján: A lelkiismeret aranytükre. Svájc, 1975.
- (10) Ménrót kiadó: Trianont ledöntjük. A magyar fájdalom versei. Budapest, 2001.
- (11) Takács László: A buddhizmus kialakulása. Budapest, 1984.
- (12) Badiny Jós Ferenc: Jézus Király, a Pártus Herceg. Budapest, 1998.
- (13) Csicsáky Jenő: „MU” az emberiség szülőföldje. Budapest, 1938.
- (14) Herrigel, E.: Az Íj és Nyíl ösvénye. Budapest, 1981.
- (15) Sebestyén Gyula: Rovás és rovásírás. New York, 1969.



Pecséthegei Kr. e. 5. század



Pecséthegei (Internet)